

קסב:

עין משפט
נר מצוה

א ב מ"י פ"ח ח"ל מלך
 ויהי ב' כ קמ עשין ד
 טושיע א"ח כ' קמ עשין
 א ב מ"י פ"ח ח"ל מלך
 הלכו ו קמ עשין קט
 טושיע א"ח כ' קמ עשין
 ו יפ"ח כ' קמ עשין ד
 א ב מ"י פ"ח ח"ל מלך
 ויהי ב' כ קמ עשין
 ד טושיע א"ח כ' קמ עשין
 פ"ח ע"ד
 א ב מ"י פ"ח ח"ל מלך
 ה' כ קמ עשין ח
 טושיע א"ח כ' קמ עשין
 ח
 א ב מ"י פ"ח ח"ל מלך
 טושיע א"ח כ' קמ עשין

רבינו גרשום

שותה כגון כשר, אלמ
 שותה ומתעורר, כשר
 מילואה, אותן ב' שיש
 מילואה הערים מן הכתב
 א' שחיל אותן בקרובין
 כשר, אע"י א"ז וה' וה'
 כתב בהן מילוי לריא
 מילואה קרובין כגון
 מילוי קרובין דרימין כגון
 ולידתו אפי' הכי כשר:
 וזו תחמה, על דבר זה
 שיהי א"ז מכתב מילוי
 לכתוב ב' טעמים:
 מילוי, שסיככה בשפורה או
 בדבר הטעם מילוי מילוי
 טעמים א"ז, אינא ב'
 טעמים כגון מילוי מילוי
 א"ז, אינא א"ז אינא
 טעמים ב' טעמים ב' טעמים
 כשר, אע"י א"ז א"ז א"ז
 טעמים א"ז מילוי א"ז
 אמרין כגון מילוי כגון
 ליתא א"ז א"ז מילוי
 כשר, דבר המילוי
 ה' א"ז א"ז א"ז א"ז א"ז
 מילוי ולידתו כשר
 כשר, אפי' א"ז א"ז א"ז
 שפורה, דרשתי מ' בענין
 א"ז וארין לאותו א"ז
 כשר כתיבתי שיש לישט
 דכל כ' ליתו מררין ו'
 וארין א"ז כל א"ז ארין
 א"ז מילוי:

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

איבערן דער שיטה ומהצד מהו. לא בני היכל דקמים (א) השיטה
באמצע השיטה והניחו העדים אותו חזו חזי שיטה הנשאלת
גם שיטה אחרת מהו דפשיטא דפסול דכתב מאי דבני באתו חזי
ויחזור בשיטה אחרונה אלל יס לפרש היכל דקמים השטר בסוף

איבעיא להו שיטה ומחצה מאי תא שמע
הרחיק את העדים שני שיטין (6) פסול הא
שיטה ומחצה כשר אימא סיפא שיטה אחת
כשר שיטה אחת הוא דכשר הא שיטה
ומחצה פסול (6) אלא מהא ליכא למשמע
מינה מאי הוי עלה ת"ש דתניא ה"ה הרחיק את
העדים שני שיטין פול דכתב פסול (6) פחות
ממכאן כשר (12) הוי ארבעה וחמשה עדים
חתומין על השטר ונמצא אחד מהן קרוב
או פסול תתקים עדות בשאר מסייע
ליה לחזקה דאמר חזקה (12) מלאהו
בקרובים כשר ואל תתמה שהרי (10) אויר
סוכה פוסל בשלושה (11) סכך פסול פוסל
בארבעה איבעיא להו שני שיטין שאמרו
הן

כלום בשיטה ומחלה או דלמא בדחוק יתבז שני שיטין ופסול:
(א) אלא מהא א"כא א"כשטן מניה. ואי רישא דוקא סיפא לאו דוקא
 ושיטה ומחלה בשיטה אחת **(ב)** דקאמר כשר דמי ואי סיפא
 דוקא רישא לאו דוקא ושיטה ומחלה שני שיטין דפסול דמי:
(ג) דאמר חזקה במאור בקרובים בשר. אהרמק שני שיטין קאי וכן
 מוכח בהמגש (גיטין דף פו: וס) דקאמר ואי משום **(ד)**
 שני שיטין פסול אמר חזקה מלואו בקרובים כשר לפירוש דרבי
 חננאל שגורם בדריימא **(ה)** נגאלא מן הראשונים קרוב או פסול
 ממיעי ליה שפיר (חזקיהו דמשרי עדס ראשונים שנגאלא קרובים אלא
 לגירסת ספרים דלא גרסי ראשונים א"כ היכי ממיעי ליה דלמא הדריימא
 אלא מבשרת אלא שנגאלא **(ו)** בסוף עדס כשרים אכל מאלו למעלה
 במקום שאיר פסול אימא קרובי מני פסול ו"ל מדלא קבע ליה מקום
 וקאמר סתמא **(ז)** נגאלא ארבעה או חמשה קרובים או פסולים כשר
 שמע מניה בכל דוכתא מכשר להו כגון הא דאמר בשבילי האורק
 (שם דף פג.) ש"מ אי חמיס כחלה קרוב או חאמצע בין בסוף
 כשר ממאי מדלא קבע מקום וא"ת היכי ממיעי ליה הא בדריימא
 מכשר בין קרוב פסול ואזקיהו לא מכשר אלא קרוב מדלא קאמר
 פסול ומיני דחזקיהו ו"ל דחזקיהו סבר לה כ"ר עקיבא דלמא בהאור

וְשֶׁסָּפַד: גַּם קָרָא הֵכָל מַשְׁלִימִין עָלָיו אֲשֶׁר קָרָב וְאֵל פֶּסוּל לֹא חָזַב
 מְהֻקָּהוּ בְּחֵדָה בְּקִרְבּוֹ וְיִשְׁלַח לְרֵי לְחֹץ הַלֵּכֶה בְּהֻקָּהוּ דֹּמֵר כִּי עַל
 (דִּרְ) אִם אִמֵּר לֹא וְיִשְׁלַח עָלָיו עֵד מִן הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה רִיחַ אֲשֶׁר יִשְׁקֹר
 וְיִשְׁמָחַת הַגִּמְרוֹה כֵּן נִגַּם דְּמָמָר׃ כְּמִנְחֵי הַבֹּקֶר (וְסֵי קָדִי מִי: וְסֵי) וְעַל
 בְּתֻמָּה פֶּסוּל מִשּׁוֹם תִּהְיֶה שָׂרָא אִל אִם לְאִתּוֹתֵי בָקִיּוֹם שֶׁנֶּדֶר
 מִלְּמֹלֵהוּ בְּקִרְבִּים וְלֹא פֶסוּלִים לְחֻשָׁא דְּמִילָתָא קִאֲמַר דְּלִדְבָרִי
 שְׁתֻּמוּשׁ עֲדִים לְחֻשָׁא וְעַל מִסְפָּקָא וְעַל יוֹם שְׁמַחַת

פחות שבאן בשר. (במסופספא) מקיים כאלו וכמה יהיו העדים (א) אומר מלה שנית אחת ר' דוסקאי דרבי ינאי אומר מלה אחת קרובים או פסולים תחתיים העדות בשאר ונראה לר"מ דמן ימינו דאיה מלה מן קרש) שאיר פוסק אקוב פסולי א"י ומשום דהיי"ט מה שייך טעם פסול אייר הגט נפסול אייר סוכה וי"ל (א) וי"ט אייר שהי אייר פסול בשלשה ופסול לא פוסל אלף בארבעה וי"ל דלא מיימי אייר מגט קרש דלא גזרינן השלמת קרובים אטו אייר אלף משום דקשורי קרובי מעדיו ואלו משום שיוכל אייר אפי' השטר ליכא למיחש ליווי ולא אמר סהדי אטיוט חתימו כיון שאין השטר אייר שני שטיין דלפניו ע"ז או אייר צטיוטא בעלתא קני אכל ההא לאייר אמרי אטיוטא חתימו ופסקן גנזור אייר קרובים אטו אייר משום דההא תוקה ופסול כשר ולא פסולין לאייר חזרי **שדרה** אייר פושט' לכלל עד דאוחה למה תהיה פסולה וגם לא איירי ליכא תחת הא ודף (ע) שאין ישימ חתמו אלף הכי פירושא סוכה גדולה ויש לה בשלשה מפרקים ועתה אין נשאר דש כי אי שני דשמה לכל עד ופסקן לפסולה אפסוקה דשמה ויהא אינה גדולה כל כך פסולה הכשר דמאר הכא נמצא אחד מהן קרוב או פסול כשר ולר"ע קרוב אייר מקום ואפילו לר"מ דגרס כראשונה לאו לאפוקי בסוף דכ' קרובים וצ"ע לר"מ (דף ה:) אמר ר"ע אף שלשה נמצא בעל פה והכר לנאסרודי אטו עדותן טעלה דשטיין להו אי לא הכא לאו לנאסרודי חתימו אלף למיילי והיכא שחוטמין באתמא או אייר קרש לא חתימו אלף לשליש העדות שיהא עדים כטו הקשורים אטו חתימו שלא נתקרה העדות בצ"ד אכל בשטר א"ל פסולין בצ"ד דמי כאלו נתקרש שלמינו או לתנאי חתמו ורבי יהודה א"ל נחמך

אלא מהא ליכא למשמע מינה. חדא דוקא או סיפא או רישא ותנא הא אטו הא: פתום מיכן כשר. דהיינו שיטה ומחלה: הכי גרסינן במירוש דבינו חננאל היו ארבעה או חמשה עדים חתומים על השער (ו) ונמלא שנים הראשונים קרובים או פתולים התקיים עדות בשאר

קַרְבּוּבִים כֶּסֶר. פִּירוּשׁ אֵס הֵיז בִּין
 וְכַחַם לְעֵדִים חֻלָּק כִּשְׁעִיז שֵׁי שִׁטְוִן
 וְהֵלֵא מִקּוֹם הַחֻלָּק בְּקֻרְבּוֹבֵי הַשֶּׁטֶר
 וְהֵאָל כֶּסֶר וּמִקְיִמִין אִוּמוֹ מִשְׁאֵר
 עֵדִים שֶׁבוֹ. וְלֹא נִמְלְאוּ דִבְרֵי חֻקִּיָּה
 פִּירוּשׁ בְּנִמְלֵא וְיִיִל בְּגֵט קֶרֶח מִדְּבַר
 חֻקִּיָּה וְנִגְזַל דִּבְרֵי חֻקִּיָּה כְּדִבְרֵי ר' ז
 וְהֵאָל דָּקֵן בְּמִסְכַּת בִּיעִיז (ע"פ ח"ב)
 ט דָּקֵן הֶכַל מִשְׁלִימִין עֲלֵיו כְּדִבְרֵי
 וְנִסּ כִּי רִיעַ אִוֵּמֶר אֵל מִשְׁלִימִין אֵלֶּה
 קַרְבּוּבֵי הָרְאִיִּים לְהַעֲד בְּמִקּוֹם אַחֵר
 פִּירוּשׁ רִבְעִי מִנְחָלָל. וְלִי נִרְהֵא לָשׁוֹן
 וְרִאשׁוֹן שְׁקוֹף הַכְּרִימָא דְקִדְשֵׁי הֵיז
 וְלִיז אֲרֻבֵּה אִז מִחֲשֵׁה כִי וְדִלִּי מִעִין
 חֲתֻמֶּה מִיִּירִי בְּצִילֵיו שֵׁי שִׁטְוִן
 וְסוֹסִילֵא אִז הַשֶּׁטֶר דְּקִדְשֵׁי רִשָּׁא
 כֹּחֵל לִוֵּמֶר שְׁמִילֵי קַרְבּוּבֵי מִכְשִׁירֵי

והיינו דקאמר מסייע ליה לחוקיה דאיידי נמי צמיוו שני שטיין שני חלק
לוי ברייתא בעלמא מייירי בלא מילוי שני שטיין ולאורידי דין עדים
פסולים שתיקיהו העדות בשאר ליתניהו במקבט מכות (דף ו. א.) גבי
היהא פלוגתא דרבי ורבי יוסי (הגלילי) דלמיהו האם שטיין פסול ממונות
אם תתקיים העדות בשאר אם לאו וחוקיה נמי אם בגט קרמ מיירי
מה לרר קיוע מן הכרייתא ממחתי' גדישין דכן נגס ור"ע יכול
לסייע וזה חוקיה ממתי' גדישין אחא פסול ומשמינן בתמיח: ואל
פסמה. ומה חלוקי כי ציתוה חלק השטר פסול ואם מילואו פסולין
לעדות כר: שברי סוכה. בהיות זה ארץ שלשה טפחים פסולה פסולה
ואם מילואו בספק פסול כגון בדבר המקבל טומאה הוכשרה הסוכה
שחץ ספק פסול פסול אלא שארבעה טפחים. רבי יהודה לאון נמי מוקי
לה לזה דחוקיה בהלכות עדות שנו חלקו קרוב חמשה ברישא
כי היכי להא תקיף אדרב קמנו דאמר במקבט מכות (דף ו. א.) צמיוו שני
ממונות נגמא אחד מהן דקור או פסול עדותו צמיהו דהיכא דחמיה
קרוב ברישא מוכחא מילתא דלכבוד עבדי ולא לעדות חמיה וזהא
כ"ע מהדו והכי מילא בתוספתא (גיטין פ"ג ה"ב) שטר שחתמו עליו חמשה
ונמלאו שלשה הראשונים קרובים או פסולים תתקיים העדות בשאר:

בְּרִייתָא סְבֵר: כֵּן גַּם דְּמַכְשָׁר בְּגֵט קָרָה לְהַשְׁלִים חֲפִילוֹ עֲבַד וְסָבַר
 כֵּן אֲלַף כֵּן גַּם דְּמַכְשָׁר אִפִּילוֹ פְּסוּל דְּלִמְרִי: הֵם ז' אֲחֵי לְקִרְיָה
 וְעוֹטֵי דְקֵבֶט גְּבִי פְלִנְגָּא (א) אֲלַף הֵם דְּחֻקִּי לֹא הוּבָא לֵךְ שֶׁשׁ וְעוֹד
 מִיָּחִים מְחַלֵּה קִרְיָו אִי פְסוּל (ב) וְיִזְכְּרֵה הֵם דְּלִבְלוֹ עֲלֵמָא כְּשֹׁמֵם
 וְעֵלְמָא וְעוֹד דְּשִׁמָּה חֻקִּי גַּם אִתּוּ לִי דָּבָן גַּם וְהָא דְלִמְרִי
 הֲבֵיל כִּי הָא גִּוּוּאָה כִּסֵּי: (ג) הִיא: שִׁטָּה וְחֵמָה: נִרְאָה לִישָׁב כְּגוֹן
 מְחֻבֵּה אֲחֵי חֲזָי' שְׁלֵמָה: ע"כ בְּרִייתָא:

ים מן הכסב והיה כשר כדי שיהיו נקראים עמו דברי רבי רשב"ג
ומת שני עדים שטר שחתום עליו (ה' עדים) ונמלא ג' הראשונים
גד מיירי: **ואל** תחמה שררי אויר פופס בשטשה. וז"ת אחלי לא
גופא תקנתא דרבנן היא והיא גופא לריבא ממלתא דאורייתא
כז מלבוה קרובים כשר וזע"ז דלאר פסול אין לגזור דלאר קרובים
אבל בשטשה לא פסלי ולא גזרינן אטו שלשה דלאר פסול ועוד
משום דהתם דין הוא דלא גזרינן לדעתא דלאר (ש) פסול לא הוי
ארבעה שיעין חלקים דין עדים לדעתא דלאר כשר נטייתו בעלמא דהו
גד. השעדים חתומין (ש) כדאמר' במשנה ולכן לא גזר קרובים אטו
דטעותא לא מהני מדי לפי שהעדים נגד השטר מכוונים ודי טייט
לאר אין לו תקנה ולהכי מייתי רביא מסוכה שאור פוסל זה ואין לו

מסורת הש"ס

(א) וברכות סה, יש"ג,
(ב) ותוספתא גיטין פ"ו,
(ג) ותוספתא שם, (ד) גיטין
פ"ז, (ה) ופסוק י"א, (ו) רש"י
ד"ת, (ז) רש"י ד"ת,
(ח) דגיתין פ"ו, (ט) גיטין
פ"ז,

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

אלא מוא ליבא למשמע
מינה. דודאי מתני' לאי מילא
דוקא, אלא חדא מתייב דוקא,
או רישא או סופא, ותנא אידך
אע"פ הווא ולא אדען אי
מתייב דוקא דננתר מיה
ושבת קמא. מלאהה. לאו
איר בקרובים כשר. דלא
קפידן אלא לאירא גיטין
איר. איר סוכה פוסל.
אם כל הווא בשלש, וספק
פסל פוסל אם כל הווא
בארבעה. (סוכה פ"א.)